

- 2) przy egzekucji z wynagrodzenia za pracę stosować w każdym wypadku przepis art. 881 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego,
- 3) przekazywać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych sumy wyegzekwowane, przypadające na zaspokojenie należności alimentacyjnych aż do pełnego pokrycia wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

§ 15. 1. Za czynności dokonywane na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia organ egzekucyjny pobiera od osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego opłatę w wyso-

kości 100 złotych oraz należności na pokrycie wydatków odpowiednio według przepisów dotyczących taksy za czynności komorników lub przepisów o kosztach postępowania egzekucyjnego w administracji.

2. Jeżeli organem egzekucyjnym jest komornik sądowy, opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi wynagrodzenie prowizyjne komornika.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*
Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*

309

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 4 grudnia 1974 r.

w sprawie wysokości opłat na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu alimentacyjnego.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 27, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłata na pokrycie kosztów związanych z dzia-

łalnością funduszu alimentacyjnego wynosi 5% świadczeń przyznanych z tego funduszu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

310

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie form rozliczeń z tytułu umów sprzedaży, umów dostawy, zlecenia i innych umów pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 maja 1971 r. w sprawie form rozliczeń z tytułu umów sprzedaży, umów dostawy, zlecenia i innych umów pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 14, poz. 137) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zapłata za artykuły żywnościowe dostarczane do punktów sprzedaży detalicznej i żywienia zbiorowego następuje w ciągu 10 dni od daty wykonania umowy.”

b) w ust. 2 po wyrazach „określone w ust. 1” dodaje się wyraz „i 1a”;

c) w ust. 3 po wyrazach „z przepisów ust. 1” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „1a”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Strony mogą ustalać w umowie terminy zapłaty krótsze od terminów określonych w ust. 1 i 1a.”

e) w ust. 4 wyrazy „w ust. 1, 2 i 3” zastępuje się wyrazami „w ust. 1, 1a, 2, 3 i 3a”;

2) w § 5:

a) skreśla się ust. 5,

b) w ust. 6 skreśla się zdanie drugie;

3) w § 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za pomocą polecenia pobrania rozliczane są należności objęte tytułami egzekucyjnymi (sądowymi, arbitrażowymi, administracyjnymi). Tytuł egzekucyjny bank przechowuje do czasu pokrycia należności, chyba że wierzyciel zażąda zwrotu tytułu.”

4) w § 7:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czek rozrachunkowy może być przyjęty do realizacji przez bank, w którym odbiorca czeku posiada rachunek, w celu uznania tego rachunku i obciążenia rachunku wystawcy czeku. W razie braku pokrycia na rachunku wystawcy czeku bank właściwy dla wystawcy czeku po upływie 5 dni od dnia otrzymania czeku obciąża uprzednio uznany rachunek sumą czeku.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Termin ważności czeku rozrachunkowego i potwierdzonego czeku rozrachunkowego wynosi 10 dni od dnia wystawienia czeku. Po upływie tego terminu bank nie przyjmuje czeku do realizacji.”

c) skreśla się ust. 5;

5) w § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyrównanie rozliczeń na podstawie otrzymanych faktur następuje co miesiąc. Strony mogą w umowie termin ten skrócić lub przedłużyć.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

311

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1974 r.

w sprawie przystąpienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej do Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), sporządzonej w Genewie dnia 19 maja 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 42 ustęp 5 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), sporządzonej w Genewie dnia 19 maja 1956 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 49, poz. 238), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa: Niemiecką Republikę Demokratyczną dnia 27 grudnia 1973 r. z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 47 Konwencji”

Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną dnia 4 września 1974 r. z następującym zastrzeżeniem:

„Czechosłowacka Republika Socjalistyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 47 Konwencji”

Zgodnie z artykułem 43 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Niemieckiej Republiki Demokratycznej dnia 27 marca 1974 r., a w stosunku do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej wejdzie w życie dnia 3 grudnia 1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

312

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1974 r.

w sprawie przystąpienia Hiszpanii i Kolumbii do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, zatwierdzonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, zatwierdzonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 39, poz. 286), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji dnia 31 lipca

1974 r. przez Hiszpanię i dnia 6 sierpnia 1974 r. przez Kolumbię.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do tych państw w dniu złożenia ich dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*